

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 10C/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319203265
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Foltánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:2319203265.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Foltánovou v spore žalobcu: D. J., L.. XX.XX.XXXX, J. XXX XX E. Č.. XXX, právne zastúpená: JUDr. Lenka Čomajová, advokátka, so sídlom Hurbanova 486, 905 01 Senica, proti žalovanému: Nemocnica s poliklinikou Sv. Lukáša Galanta, a.s., so sídlom Hodská 373/38, 924 22 Galanta, IČO: 44 452 519, právne zastúpený: JUDr. Mário Keleti, advokát, so sídlom Hlavná 36, 981 01 Hnúšťa, o náhradu škody na zdraví, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Štát nemá nárok voči žalobkyni na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou podanou prostredníctvom svojej právnej zástupkyne na tunajší súd 19. júla 2019 žiadala žalovaného zaviazat' žalobkyni zaplatiť majetkovú škodu vo výške 10 108 eur a nemajetkovú ujmu vo výške 100 000 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a uplatnila si náhradu trov konania.
2. Žalobkyňa žalobu skutkovo vymedzila tak, že absolvovala operáciu u žalovaného 20. októbra 2016 so záverom mediálna epikondylitída. Hneď po operácii zistila, že nedokázala dobre hýbať s prstami a pred prepustením z nemocnice povedala, že si necíti prsty a zdalo sa jej, že má sadru utiahnutú. Doma ju sadra tlačila, mala obmedzenú hybnosť 4. a 5. prsta, tlačilo ju v oblasti zápästia, z ktorého dôvodu navštívila urgentný príjem 23. októbra 2016 vo FNsP Skalica, a. s., kde jej nariadili kontrolu na ortopédii a nastrihli jej sadrový obvaz. Následne chodila na rôzne kontroly a pre pretrvávajúce problémy mala naplánovanú operáciu u žalovaného 13. februára 2017, ktorá sa nekonala, lebo primár traumatológie jej povedal, že ruka je zdravá a že chce ďalšie vyšetrenia pred operáciou. Na základe objednania žalovaného absolvovala magnetickú rezonanciu v Bratislave s výsledkom edém mäkkých tkanín pri mediálnom epikondyle humeru v blízkosti kubitálneho tunela, signálové zmeny n. ulnaris najmä v kubitálnom tuneli.
3. Žalobkyňa spolu so žalobou súdu zaslala výpis z obchodného registra žalobcu, lekárske správy, prepúšťacie správy, rozhodnutia o výške invalidného dôchodku, výpočtom bolestného, sťaženia spoločenského uplatnenia.
4. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Poprel že by k poškodeniu zdravia došlo neodbornou operáciou vykonanou 20. októbra 2016 u žalovaného. Poukázal na rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pričom výkon dohľadu bol ukončený protokolom č. 388/2018 z 02. augusta 2018 zo záverom, že neboli zistené žiadne nedostatky pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalobkyni a táto bola v dohliadanom období / od 16. októbra 2016 do 23. marca 2018 / poskytnutá správne a štandardným spôsobom. V danom prípade žalobkyňa nepreukázala ani prvý z predpokladov zodpovednosti za náhradu škody, a to protiprávne konanie a neexistuje ani protiprávny úkon žalovaného. Žalobkyňa ani

neoznačila v čom mala spočívať protiprávnosť konania žalovaného a neuviedla ani žiadne skutočnosti, ktoré by mali preukazovať príčinnú súvislosť medzi ňou tvrdanou protiprávnosťou a následkami, ktorých odškodnenie žiada. Uplatnil námietku premlčania podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobkyne, že o svojom zdravotnom stave sa dozvedela až po poslednej operácii 17. júla 2018, pretože o svojich problémoch vedela minimálne od 27. októbra 2016 a najneskôr z rozhodnutia Sociálnej poisťovne pri priznaní invalidného dôchodku.

5. Žalovaný spolu s vyjadrením súdu zaslal G. Č.. XXX/XXXX o vykonanom dohľade na mieste.

6. Žalobkyňa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne zaslala písomné vyjadrenie 30. septembra 2019, v ktorom zotrvala na tvrdení, že k poškodeniu nervu došlo pri operácii u žalovaného 20. októbra 2016. Nepoprela, že aj pred operáciou 20. októbra 2016 mala ortopedické problémy a týkali sa ľavej hornej končatiny. Škodu jej spôsobil žalovaný, a to porušením svojej povinnosti.

7. Právny zástupca žalovaného podaním zo 14. októbra 2019 dal súdu do pozornosti, že žalobkyňa trpela zdravotnými problémami dlhodobo pred operáciou, vykonanou 20. októbra 2016. Vo svojich podaniach žalobkyňa uvádza, že aj pred touto operáciou mala problémy s obidvoma lakťami a ramenami. Nikde neuviedla, ktorú konkrétnu právnu povinnosť mal žalovaný pri poskytnutí zdravotnej starostlivosti porušiť. A ani z doložených listinných dôkazov nevyplýva, že by k poškodeniu nervu došlo pri operačnom výkone. Z tohto dôvodu žalobkyňa nepreukázala porušenie právnej povinnosti, škodovú udalosť ako príčinu existujúceho objektívneho stavu. Žalovaný uplatnil námietku premlčania.

8. Súd vo veci vypočul žalobkyňu, právnych zástupcov strán, svedka, znalca, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, znaleckým posudkom a zistil tento skutkový stav vo veci:

9. Žalobkyňa na pojednávaní potvrdila, že po operácii pravého lakťa zistila, že na ruke má sadru, ktorá ju tlačila a necítila si prsty. Zdravotnej sestre povedala o týchto ťažkostiach s tým, že na druhý alebo tretí deň po operácii mala prsty úplne nehybné. Z tohto dôvodu išla k lekárovi do Skalice, ktorý ju poslal na neurologiu s tým, že tam má nejakú poruchu. Z tohto dôvodu navštívila C.. C., ktorý uviedol, že došlo k porušeniu nervu pri operácii. Dokonca zavolať aj ostatných lekárov s tým, aby sa pozrel čo urobili. C.. C. ju následne poslal na neurologické oddelenie do L. X. s tým, že primár oddelenie jej navrhol operáciu, ale jej povedal, že výsledok bude 50 na 50. C.. C. jej dal telefónne číslo na lekára do Bratislavy, ktorý ju poslal na oddelenie chirurgie. V ruke má stále kŕče, dva prsty sú nehybné, ktoré ju obmedzujú v jej živote. Z tohto dôvodu sa nevie zamestnať, nevie vykonávať domáce práce, a zostala bez peňazí v dôsledku ktorých skutočností navštevuje psychiatra. Na otázku právneho zástupcu žalovaného žalobkyňa uviedla, že pred predmetnou operáciou mala operáciu v r. 2009 alebo 2010, ktorá bola uskutočnená v Skalici a potom v Malackách. Pravý lakeť bol operovaný v apríli 2015, takže ide o druhú operáciu pravého lakťa. V nemocnici v Skalici jej dvakrát operovali ľavý lakeť. Žalobkyňa potvrdila, že trestné konanie v predmetnej veci bolo zastavené.

10. Právna zástupkyňa žalobkyne žiadala žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. Zdôraznila, že žalobkyňa po operácii povedala lekárovi žalovaného, že má problémy s prstami, ktorú skutočnosť však žalovaný do lekárskej správy neuviedol, ale povolil jej dlahu a neskôr keď bola u lekára v Skalici, tento dlahu jej povolil ešte viac. Žalobkyňa navštívila 27. októbra 2016 C.. E., neurologičku, ktorá zistila, že ide o poútlakovú léziu. Následne bola u C.. D. na EMG a potom na FEO u C.. C. s diagnózou útlaková lézia. Žalobkyňa nepomohla ani rehabilitácia, po ktorej sa jej stav nezlepšil, z ktorého dôvodu C.. C. 10. apríla 2017 doporučil revíziu, ktorú následne 11. apríla 2017 vykonal. Lekár pri revízii zistil zdeformovaný a komprimovaný úsek v oblasti epykondilu. S námietkou premlčania nesúhlasila, pretože žalobkyňa sa mohla dozvedieť o tom, že jej zdravotný stav je nezmenený a zostali trvalé následky až vo februári 2018, keď navštívila C. D. a z jej záznamu vyplýva, že ide o stav nezvratný. Napriek tejto skutočnosti žalobkyňa absolvovala ešte raz operáciu v Bratislave, po ktorej sa jej zdravotný stav nezmenil.

11. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť a poukázal na svoje vyjadrenia po podaní žaloby, v ktorom upozorňoval žalobkyňu, že neuviedla ustanovenia predpisu, ktoré malo byť porušené zo strany žalovaného. Z jeho strany je ťažko zaujímať postoj, keď sa nebráni neurčitej skutočnosti, ktorá je len opisom zdravotného stavu žalobkyne. Podľa jeho názoru v danom prípade nie je daný protiprávny úkon ako nevyhnutný predpoklad náhrady škody. Tak isto je ťažko sa vyjadriť k naplneniu príčinnej súvislosti nakoľko nie je daný protiprávny úkon.

12. Svedok C.. X. C. potvrdil, že žalobkyňa prišla za ním s tým, že má problémy s ramenom a laktom. Zistil, že žalobkyňa už bola dvakrát operovaná s laktom. Po vyšetrení lakťa zistil, že je vhodné na operáciu a dohodli sa, že ju bude operovať v októbri 2016 avšak v tom čase bol na dovolenke a bolo rozhodnuté, že operácia sa uskutoční iným lekárom. Po operácii zistil, že má poruchu hybnosti a citlivosti a vo februári 2017 bola žalobkyňa prijatá na reoperáciu. Ešte pred samotným výkonom bolo rozhodnuté, že sa ponechá určitý čas na reštitúciu cestou rehabilitácie. Nakoľko ťažkosti žalobkyne pretrvávali, bola vykonaná magnetická rezonancia, ktorá preukázala v mieste operácie patologické zmeny na

nerve. Vzhľadom na túto skutočnosť jej ponúkol možnosť, že bude operovaná pôvodným operatórom avšak trvala na tom, aby operáciu previedol sám. Výkon je dokumentovaný v operačnom náleze a nachádza sa aj vo vyšetrovacom spise. Po výkone žalobkyňa prišla ešte dvakrát na kontrolu k nemu a z dôvodu, že bol presekovaný úsek poškodeného nervu, telefonicky konzultoval s neurologickou klinikou v Nových Zámkoch o prevzatie do liečby a prevedenie transplantlačnej operácie v zmysle náhrady nervu poškodenej časti. Svedok ďalej uviedol, že pred operáciou, ktorú vykonal po prvom operačnom výkone, mal k dispozícii operačný nález, kde bol uvedený len názov operačného výkonu a nenašiel v ňom priebeh operačného výkonu. Z tohto dôvodu sa nevedel vyjadriť, ako operácia prebiehala. Nevedel sa vyjadriť, prečo má žalobkyňa bolesti a nehybnosť pravej ruky, pretože je to otázka na neurochirurga. Poukázal ďalej na to, že v súčasnom období prípadne aj v inkriminovanom období bolo vyvinuté také zariadenie, ktoré dovoľuje vidieť štruktúru nervu a dovoľujú presné anatomické zošitie týchto štruktúr. Po takýchto výkonoch sú pacienti, po traumatologických operáciách alebo operácii nervu odoslaní na tieto pracoviská a v takej veľkosti poškodenia alebo chýbania nervu ako bolo v našom prípade, väčšinou odoberá štep z nervu, surealis, ktorý je na predkolení a našiva sa. Podľa operačnej techniky, ak je zvládnutá, tak ako má byť a pacientka dodržiava liečebný režim, ktorý je jej doporučený, býva výsledok väčšinou dobrý. Udáva sa, že tento rekonštrukčný výkon možno previesť až do doby sa nemýlil dvoch rokov, ak dovtedy prebieha rehabilitačná liečba v tom zmysle, aby príslušné drobné chyby ruky a prstov neboli zmenšeného objemu resp. hypotrop. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či sa dá zovšeobecniť, že prečo mala zdravotné ťažkosti s ramenom a lakťom, svedok nevedel odpovedať, ale podľa jeho názoru žalobkyňa môže mať poruchu spojivového tkaniva, alebo sa jednalo o preťažovanie končatín. Žalobkyňa v tomto smere potvrdila, že ťažko fyzicky pracovala a teda zdravotné ťažkosti mohla mať z preťaženia.

13. Súd na návrh žalobkyne nariadil znalecké dokazovanie, pričom znalecký posudok č. X/XXXX bol súdu zaslaný 21.02.2022 a bol vypracovaný spoločnosťou B. S. X. M., D..O..M., D. D. T. XX, XXX XX T., W.: XX XXX XXX. Znalec mal k dispozícii dostupnú zdravotnú dokumentáciu z Nemocnice s poliklinikou Skalica a.s., NsP Malacky, NsP Galanta, FNsP Nové Zámky a všetky lekárske správy, ktoré sú súčasťou predmetného spisu. V závere znaleckého posudku znalec odpovedal na jednotlivé otázky strán, pričom popísal jednotlivé operácie pred samotným operačným výkonom 20. októbra 2016. Jednalo a o päť operácií, ktoré podrobne rozpísal vo svojom znaleckom posudku. Súhlasil so záverom protokolu Úradu pred dohľad na zdravotnú starostlivosťou č. 388/2018 s tým, že po podrobnom preštudovaní zdravotnej dokumentácie žalobkyne, ako aj predmetného protokolu a stanoviska konzultanta úradu si myslí, že zdravotná starostlivosť poskytnutá žalobkyňi v čase od 16. októbra 2016 do 23. marca 2018 v súvislosti s operáciou pravého lakťa bola poskytnutá lege artis. Žalobkyňa začala mať problémy s hornými končatinami od r. 2007, kedy mala ťažkosti na pravom zápästí, ktoré postupne prechádzali na ľavý lakeť. Najpravdepodobnejšou príčinou týchto ťažkostí je chronické preťažovanie kĺbov horných končatín v práci. Z dôvodu, že žalobkyňa pracovala ako kuchárka, čašníčka, predavačka čo pri jej fyzických parametroch (výška 168 cm, váha XX kg, BMI XX,XX čo je podváha oproti optimálnej hmotnosti) mohlo viesť k ochoreniu ramenných a lakťových kĺbov horných končatín. Posudok o invalidite stanovuje dátum vzniku invalidity na X. L. XXXX. Ďalej znalec uviedol, že dňa XX.XX.XXXX X XX,XX Y.. bola žalobkyňa odoslaná z chirurgickej ambulancie C..X. na Neurologickú ambulanciu pre dospelých, NsP Skalica a.s. za C.. B., ktorá diagnózu Pouťlakovej lézie lakťového nervu vpravo správne stanovila, a začala jej konzervatívnu liečbu, takže môžeme povedať, že diagnostika pooperačnej komplikácie operačného zákroku bola ukončená správne 27.10.2016. Objektívne správne bola ešte dodatočne. už počas konzervatívnej liečby potvrdená aj elektromyografickým vyšetrením (EMG) dňa X.XX.XXXX). Po operácii 20. októbra 2016 došlo k vzniku poškodenia lakťového nervu vpravo v oblasti lakťa v zmysle poškodenia jeho vodivosti a jeho funkcie s najväčšou pravdepodobnosťou opuchom, krvácaním v mieste operácie a nedokrvením s poruchou jeho výživy, čo viedlo k prejavu sa klinických príznakov, a to bolesťou a zníženou pohyblivosťou štvrtého a piateho prsta na pravej ruke, ako aj zníženou citlivosťou a stŕpnutím. Je to síce zriedkavá, ale možná komplikácia operácie, ktorá sa môže vyskytnúť. Tieto príznaky sa prejavili na tretí alebo štvrtý deň po operácii, pričom hore uvedený mechanizmus vzniku poškodenia je dôkazom toho, že pri operácii nedošlo k žiadnemu priamemu poškodeniu nervu, pretože inak by sa to prejavilo okamžite po operácii. Znalec jednoznačne potvrdil, že poškodenie zdravia žalobkyne nevzniklo operáciou 20. októbra 2016, ale ako nepriamy následok operácie. Predmetná operácia prebehla štandardným spôsobom v celkovej anestéze, bol dodržaný operačný postup lege artis, operácia prebehla bez komplikácií ako aj anestéza a celý postup operácie bola riadne zdokumentovaný so záverom, že operácia žalobkyne dňa 20.10.2016 prebehla štandardným spôsobom v celkovej anestéze. bol dodržaný operačný postup lege artis, operácia prebehla bez komplikácií, anestéza rovnako prebehla bez komplikácií a celý postup operácie bol riadne zdokumentovaný so záverom: M. D..Y. G. R. A. Q. X. K.. (T.). Pri operácii bol dodržaný správny postup, keď žalobkyňi bola daná pevná

sadra od ramena až po prsty, pretože je taký štandardný pooperačný postup a sadra sa dáva na 14 alebo 21 dní podľa stavu a ťažkosti pacienta. Zdôraznil, že po operácii si žalobkyňa prsty cítila, bez ťažkosti s nimi hýbala, žiadne poruchy prekrvenia, citlivosti a ani pohyblivosti prstov neboli v zdravotnej dokumentácii zaznamenané a žalobkyňa podľa dokumentácie ich neudávala pri prepustení domov na druhý pooperačný deň. Predovšetkým je dôležité podotknúť, že po operácii si žalovaná prsty cítila, aj s nimi bez ťažkosti hýbala, žiadne poruchy prekrvenia, citlivosti ani pohyblivosti prstov neboli v zdravotnej dokumentácii zaznamenané. ani ich žalovaná podľa dokumentácie neudávala pri prepustení domov na 2.pooperačný deň.(prepúšťacia správa z 21.10.2016). Ak by si pacient bezprostredne po zobudení z operácie prst necítil, a nedokázal by s nimi hýbať, správny liečebný postup by bol zvoliť okamžitú reoperáciu - otvoriť zašitú ranu a zistiť príčinu vzniku ťažkostí. To však nebol skúmaný prípad žalobkyne. U nej ťažkosti vznikli na 3.pooperačný deň (podľa jej subjektívneho udania) na 4. pooperačný deň vyhľadala odbornú pomoc (Dňa 23.10.2016 bola žalobkyňa vyšetrená v ortopedickej ambulancii NsP Skalica, a.s. s nálezom: 20.10.2016 M.. G. B. G. C.. R., C. D. K., T. C. Í. E. A. K.. P..Č.. G.B. G. P. D., M. Y. X. S. X. G., P. E. M. X. M. E.R.. (XX.XX.XXXX). D. M. L. E. M. X.. X. S. X. G. Č.W. X., G. P. K.. K. P. G. E.. J., D. D. Y. G., T. L. M. X. O., D. G..G.. C.,C. C..) Zo strany žalovaného bol dodržaný správny liečebný postup po operácii, a podľa dostupnej zdravotnej dokumentácie sa žalovaný o komplikáciách zdravotného stavu žalobkyne dozvedel až 13.2.2017, kedy bola objednaná na prijatie na Oddelenie úrazovej chirurgie NsP v Galante na reoperáciu. Dovtedy so svojimi ťažkosťami navštevovala lekárov NsP v Skalici alebo súkromné Q. E. D..O..M.. v Galante. Zo zdravotnej dokumentácie nie je jasné, či žalovaný vôbec pred termínom reoperácie (13.2.2017) vedelo akýchkoľvek ťažkostiach žalobkyne po prvej operácii. Správny liečebný postup v prípade pretrvávajúcich komplikácií ako mala žalobkyňa - teda tri mesiace od operácie stáť prsty 4. a 5. prsta na pravej hornej končatine aj s ich oslabením, a objektivizovaným poškodením vodivosti lakťového nervu vpravo v oblasti rany na elektromyografickom vyšetrení (EMG) je v zásade dvojaký: (tak ako bol aj navrhnutý žalobkyňi pri vyšetrení C.. M. T., E. D..O..M.. E. I. XXXX): 1. pokračovať v konzervatívnej, neoperačnej liečbe, farmakologickej a rehabilitačnej, ktorá podľa neurológa môže priniesť zlepšenie pretože nie je u žalobkyne prítomný motorický - pohybový deficit, 2. alebo sa rozhodnúť pre operačné riešenie - operačne zrevidovať lakťovú jamku a priebeh nervu v oblasti jazvy a urýchliť tým jeho regeneráciu. Žalobkyňa sa rozhodla pre druhú možnosť, preto ju ambulantný lekár objednal na hospitalizáciu na Oddelenie úrazovej chirurgie NsP v Galante, kde však po prijatí pacientky dňa 13.2.2017 bol jej liečebný postup prehodnotený, a bolo jej doporučené ešte vyšetrenie magnetickou rezonanciou. ktoré bolo indikované za účelom jednoznačnosti nutnosti operačnej revízie, keďže podľa neurologického a EMG vyšetrenia prichádzala do úvahy aj 1.možnosť a to pokračovanie v konzervatívnej liečbe. Preto bola dňa 16.2.2017 prepustená do ambulantnej starostlivosti s tým, že bola objednaná na 8.3.2017 na vyšetrenie magnetickou rezonanciou na pracovisku C. v Bratislave.(prepúšťacia správa z NsP Galanta 13.2.- 16.2.2017) Odloženie operácie dňa 13.2.2017 a naplánovanie doplnenia vyšetrenia magnetickou rezonanciou bolo jedným z možných liečebných postupov a s určitosťou nespôsobillo žalobkyňi žiadne trvalé následky. K poškodeniu nervu so skoršou reoperáciou nebolo možné zabrániť poškodeniu nervu. Poškodenie zdravia žalobkyne je ťažšieho charakteru z dôvodu, že je dominantne praváčka a úchopová schopnosť ruky je znížená na 3 - iny, poškodením inervácie a funkcie štvrtého a piateho prsta dominantnej ruky.

14. Na základe vypracovaného znaleckého posudku žalobkyňa navrhla vypočúť na pojednávaní znalca s tým, aby bol oboznámený s operačným protokolom z č.l. 267. Za znaleckú organizáciu bol vypočutý znalec C.. P. S., ktorý sa oboznámil s predmetným protokolom, ktorý nemal k dispozícii pri vypracovaní znaleckého posudku a po jeho oboznámení uviedol, že tento nemá žiaden vplyv na závery znaleckého posudku, pretože je neúplný z dôvodu nedostatku podpisu a pečiatky na operačnom protokole. Uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal zo všetkých podkladov, ktoré mu zaslal súd (poznámka súdu: znaleckej organizácii bol za účelom vypracovania znaleckého posudku zaslaný celý spisový materiál) a potvrdil, že mal k dispozícii záver vyšetrenia magnetickej rezonancie z 31. marca 2017 a operačný protokol z 05. mája 2017, kedy operáciu vykonal C.. C., z ktorých vyplynulo, že v oblasti operovanej časti lakťa je opuch mäkkých tkanív a zmeny na lakťovom nerve, ktoré svedčia pre jeho útlak. Po operácii bolo zjavné, že sa našiel utlačený úsek lakťového nervu 2,5 cm a C.. C. sa rozhodol tento úsek odstrániť a zdravé časti nervu spojiť, a to koniec ku koncu. Nebolo zistené žiadne porušenie kosti a ani žiadny úlomok. Z operácie vykonanej 20. októbra 2016 mal k dispozícii protokol, kde operátorom bol C.. C. S. C.. T., ktorý sa zúčastnil operácie. Povinnosťou operátora je vyplniť operačný protokol, ktorý musí byť opatrený podpisom a pečiatkou. Znalec súhlasil, že komplikácia po operácii vykonanej 20. októbra 2016, po riešení následných komplikácií a operácií viedla ku vzniku invalidity. Komplikácia, ktorá sa vyskytla v danom prípade je iba jedna z možných komplikácií, ktoré sa pri takejto operácii vyskytujú. O odtrhnutí nervu, úlomkoch alebo postupe non lege artis nie je v dokumentácii zmienka. O komplikácii

po operácii sa lekári v nemocnici v Galante nemali ako dozvedieť, pretože z touto komplikáciou sa žalobkyňa obrátila v NsP v Skalici, a. s. a v tej, kde bola operovaná. Poprel, že by lekári NsP Galanta postupovali non lege artis pri operácii, ale predmetnú komplikáciu, ktorá je bežná, nemali možnosť lekári žalovaného riešiť a liečiť, pretože operatér o tejto komplikácii ani nevedel. Pokiaľ by žalobkyňa bola navštívila lekárov NsP Galanta, ktorý ju operovali, títo by vedeli urgentne zareagovať a to, či je potrebné ďalšie vyšetrenie alebo nasadiť správnu liečbu na ťažkosti žalobkyne.

15. Žalovaný je zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel Sa, vložka č. 10509/T.

16. Žalobkyňa do spisu založila lekárske správy na základe ktorých preukazovala operáciu výrastkov na pravom lakti, na základe vyšetrenia z 26. septembra 2016, pričom operácia bola vykonaná 20. októbra 2016 so záverom mediálna epikondilitída. 23. októbra 2016 bola vypísaná lekárska správa z Urgentného príjmu vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou Skalica a.s., kde jej bol nastrihnutý sadrový obväz, pretože žalobkyňa sádra tlačila a mala hybnosť 4. a 5. prsta. Z lekárskej správy z 27. októbra 2016 vyplýva, že po návšteve chirurga vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou Skalica a.s. žalobkyňu doporučili návštevu na neurologickej ambulancii, kde predmetný deň t.j. 27. októbra 2016 jej zistili poútlakovú léziu n. ulnaris dx - ochrnutú ruku. Z ďalších lekárskejších správ vyplýva, že žalobkyňa chodila na rôzne vyšetrenia a kontroly a 4. januára 2017 bola v neurologickej ambulancii s tým, že má pokračovať v rehabilitácii. Žalobkyňa mala naplánovanú operáciu na 13. februára 2017 u žalovaného z dôvodu že jej stav sa nezlepšoval. Pred operáciou jej bolo doporučené ďalšie vyšetrenie s tým, že žalovaný ju objednal do Bratislavy na magnetickú rezonanciu, pričom záver z MR z 03. apríla 2017 bol R. C. P. G. C. R. Y. E. J. T. P., D. X. L.. A. L. E. T. P.. Z lekárskej správy z 10. apríla 2017 vyplýva, že C.. X. C. jej dal termín operáciu na 4. mája 2017, pretože bola potrebná revízia. Z nemocnice bola prepustená 8. mája 2017, kedy žalobkyňu C.. C. povedal, že keď jej otvoril ruku, videl veľa úlomkov kostí a poškodený nerv. K C.. C. chodila na pravidelné kontroly, ktorá skutočnosť vyplýva z lekárskejších správ a to z 22. mája 2017, 29. mája 2017 a 19. júna 2017. Žalobkyňa 7. augusta 2017 bola na kontrole vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou v Skalici a. s., kde zistili, že vybrala všetky procedúry bez zlepšenia stavu, pretrváva S. Š. S. G. G. E., M. Y. X. S. X. G. E., Y., A. D. G. G. S. O., RHB ukončili a nariadili kontrolu na traumatológii. Z lekárskej správy z 15. augusta 2017 vyplýva, že má I.O. S. B. L.. A. X. K. v oblasti laktia z nevybavnými motorickými i senzitívnymi odpoveďami. Z lekárskej správy z mesiaca november 2017 vyplýva, že C.. Š. uviedla, že v pláne je ďalšia operácia, ale trvalé poškodenie je pravdepodobne nezvratné. Žalobkyňa 30. novembra 2017 bola prepustená z neurochirurgickej kliniky v Nových Zámkoch, kde bola vykonaná revízia L.. A. X. K., O. S. O. L.. A.. Z ďalších lekárskejších správ vyplýva, že žalobkyňa chodila na vyšetrenia a to 6. decembra 2017 na chirurgickej ambulancii v Skalici, 11. decembra 2017 na neurologickom vyšetrení v Skalici. V mesiaci február 2018 žalobkyňa bola na ortopédii A. C.. Š., ktorá napísala, že žalobkyňu zostalo trvalé poškodenie v oblasti pravej hornej končatiny, obmedzená funkčnosť PHK v oblasti ruky a prstov cca. 3-iny v súvislosti s nezvratným nervovým postihnutím.

17. Rozhodnutím Sociálnej poisťovni a. s. z 30. novembra 2017 vyplýva, že žalobkyňu bol zvýšený invalidný dôchodok na sumu 150,50 eur od 1. januára 2018 s tým, že rozhodnutím zo 7. novembra 2016 bola uznaná invalidnou s tým, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Ďalším rozhodnutím z 29. novembra 2018 bol invalidný dôchodok žalobkyňu zvýšený od 1. januára 2019 na sumu 154,70 eur. V zmysle rozhodnutia ÚPSVaR z 3. októbra 2017 žalobkyňu bol vyhotovený preukaz ŤZP.

18. Žalobkyňa podala podnet na Úrad komisára pre osoby so zdravotným postihnutím, ktorý prípad odložil, nakoľko nepatrí do ich pôsobnosti. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou listom z 15. augusta 2018 oznámil výsledky prešetrenia podnetu s tým, že nebolo zistené porušenie podľa § 4 ods. 3 Zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti v službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žalobkyňa podala trestné oznámenie pre prečin ublíženia na zdraví, pričom OR PZ Galanta začalo 15. apríla 2019 trestné stíhanie.

19. Primár C.. B. T. 20. júna 2019 vyhotovil lekársky posudok o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia, pričom bolestné obodoval na XX bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na XXX bodov.

20. Na základe zisteného skutkového stavu vo veci súd právne vec uzatvára:

21. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka / ďalej len OZ / fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

22. Podľa § 13 ods. 1, 2, 3, OZ Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť

v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

23. Podľa § 420 ods. 1, 2, 3 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

24. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

25. Podľa § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 576/2004 Z. z. zdravotnú starostlivosť a služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti poskytuje poskytovateľ a zdravotnícki pracovníci za podmienok ustanovených osobitným predpisom. 4) Poskytovanie zdravotnej starostlivosti v zdravotníckom zariadení ambulantnej zdravotnej starostlivosti a v zdravotníckom zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti je služba vo všeobecnom hospodárskom záujme. Poskytovanie zdravotnej starostlivosti v subjektoch hospodárskej mobilizácie 4aaaa) v pôsobnosti ministerstva zdravotníctva sa počas trvania mimoriadnej situácie, núdzového stavu v zdravotníctve alebo výnimočného stavu nepovažuje za hospodársku činnosť. Zdravotná starostlivosť sa poskytuje vo vzťahu k chorobe určenej zdravotníckym pracovníkom. Poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie, štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta.

26. Občianskoprávna zodpovednosť pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti je potrebné, aby boli splnené základné predpoklady. Prvým predpokladom je protiprávnosť konania, to znamená, že poskytovateľ postupoval „non lege artis“ a teda v rozpore s objektívnym právom. Druhou podmienkou je vznik škody / ujmy / ako následok protiprávneho konania poskytovateľa. Treťou podmienkou je príčinná súvislosť / kauzálny nexus /, to znamená že protiprávne konanie má priamu súvislosť so vzniknutou ujmov. Zavinenie ako štvrtý predpoklad sa vyžaduje len v prípadoch tzv. subjektívnej zodpovednosti, ktorej nositeľom môžu byť len fyzické osoby. V prípade tzv. objektívnej zodpovednosti, ako je to v danom prípade sa zavinenie neskúma. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

27. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. V niektorých prípadoch sa vyžaduje aj zavinenie. V odseku 1 je vyjadrená zásada, že každý, t. j. tak fyzická, ako aj právnická osoba, zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tejto zodpovednosti je, že niekto porušil určitú povinnosť (pričom nezáleží na tom, či ide o povinnosť vyplývajúcu z určitého záväzkovoprávneho vzťahu alebo o povinnosť uloženú priamo zákonom) a porušením tejto povinnosti spôsobil inej osobe škodu. Spôsobenie škody inej osobe a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním (porušením povinnosti) a vzniknutou škodou sú ďalšími podmienkami vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa tohto ustanovenia. V súvislosti s odsekom 3 tohto ustanovenia však treba konštatovať, že ďalšou podmienkou vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu je aj zavinené konanie škodcu, aj keď zavinenie škodcu sa podľa odseku 3 predpokladá. Príčinnou súvislosťou treba rozumieť určitý objektívny vzťah medzi skutočnosťou zakladajúcou zodpovednosť, t. j. medzi porušením právnej povinnosti, a výsledkom, t. j. škodou.

28. V danom prípade predmetom konania je náhrada škody a náhrada nemajetkovej ujmy.

29. Žalovaný uplatnil námietku premlčania v konaní, ktorou sa súd zaoberal ako prvou z dôvodu, že ak súd zistí, že nárok žalobkyne je premlčaný nič iné súdu neostáva, ako žalobu zamietnuť bez meritórneho prejednania veci. Súd v otázke premlčania aplikoval ustanovenie § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Napríklad ak odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynie čas

uvedený v ustanovení § 106 ods. 1 a škodca v súdnom konaní vnesie námietku premlčania, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza tu už do úvahy objektívna desaťročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods. 2. Podobne je to aj v prípade, ak by ešte boli dané podmienky na plynutie subjektívnej premlčacej doby, ale už by uplynula objektívna premlčacia doba. Subjektívna premlčacia doba totiž môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže presiahnuť. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného, týkajúcu sa jeho a) vedomosti o škode (teda nie o protiprávnom úkone či o škodnej udalosti) ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčísliť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde. Okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí zhodovať s okamihom škodnej udalosti či s protiprávnym konaním; b) vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte. Za škodu bude obvykle zodpovedať priamo škodca, ktorý ju spôsobil. V niektorých prípadoch však za škodu môže zodpovedať aj iná osoba, napríklad ak škodu spôsobili zamestnanci právnickej či fyzickej osoby (§ 420) alebo tí, ktorí nemôžu posúdiť následky svojho konania (§ 422 ods. 1), a pod. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá, treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o týchto prvkoch (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o nich) a len vtedy začne poškodenému plynúť subjektívna premlčacia doba. Právo na náhradu škody sa premlčí najneskôr za tri roky, ak ide o škodu spôsobenú z nebanlivosti alebo o škodu, za ktorú sa zodpovedá objektívne, a za desať rokov, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne. V týchto prípadoch objektívna premlčacia doba začína plynúť od udalosti, z ktorej škoda vznikla, t. j. od škodnej udalosti. Pokiaľ ide o právo na náhradu škody spôsobenej na zdraví, platí len subjektívna premlčacia doba. Vylúčenie objektívnej premlčacej doby (§ 106 ods. 2 in fine) treba so zreteľom na osobitnú povahu týchto práv (škoda môže vzniknúť aj po uplynutí trojročnej alebo desaťročnej doby), ale najmä na požiadavku zabezpečiť poškodeným čo najúčinnejšiu ochranu, považovať za celkom opodstatnené. Pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený dozvedel o škode treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode. Nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o škode. Rozhodujúce je kedy poškodená nadobudla vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, aby poškodená svoj nárok na náhradu škody mohla uplatniť na súde. Ide teda o vedomosť nielen o vzniku a existencii škody, ale aj o jej výške. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. MCdo/37/2000 z 28. júna 2001 konštatoval, že za deň zistenia bolesti nemožno bez ďalšieho považovať deň ukončenia práceneschopnosti poškodeného, ani deň vyhotovenia lekárskeho posudku o bolestnom. Rozhodujúcim dňom zistenia bolesti pre určenie náhrady za bolesť je okamih (deň) ustálenia zdravotného stavu poškodeného. Zistenie, kedy sa z hľadiska bolesti ustálil zdravotný stav závisí od vyjadrenia lekára, a nie od voľnej úvahy súdu. Jedná sa totiž o posúdenie skutočností, na ktoré treba odborné znalosti. Presné časové obdobie ustálenia zdravotného stavu sa nedá všeobecne určiť. No pri sťažení spoločenského uplatnenia je to spravidla jeden rok. Zdravotný stav poškodeného po úraze, chorobe z povolania, alebo inom poškodení na zdraví treba chápať ako jeden celok. Zo zdravotného stavu nie je možné oddeľovať jednotlivé čiastkové poškodenia. Zdravotný stav možno považovať za ustálený po skončení kontinuálne prebiehajúcej liečby predpokladaného vývoja následkov zdravotného poškodenia. Najvyšší súd argumentoval tým, že len čo je ustálený zdravotný stav poškodeného, možno ohodnotiť bolesť. Týmto okamihom je teda bolesť zistená bez ohľadu na to, kedy lekár vyhotoví posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia. Posudok je len dokladom potvrdzujúcim vytrpenú a zistenú bolesť. Za dátum zistenia bolesti preto nemožno považovať výlučne deň vyhotovenia posudku ošetrojúceho lekára. Za čas spôsobenia bolesti treba teda považovať deň úrazu alebo iného poškodenia na zdraví a za čas zistenia bolesti okamih ustálenia zdravotného stavu poškodeného.

30. V kontexte uvedeného v predchádzajúcom bode súd zistil, že lekársky posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia bol vypracovaný lekárom 20. júna 2019, pričom bolestné ohodnotil na 50 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na 480 bodov. Žalobkyňa tvrdila, že o ustálení zdravotného stavu sa dozvedela po operácii vykonanej 17. júla 2018. Žalobkyňa 18. októbra 2018 bola v neurologickej ambulancii v Skalici, pričom lekár konštatoval trvalý stav, teda nasledujúcim dňom začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula 19. októbra 2020. Posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia bol vyhotovený 20. júna 2019, teda takmer rok po operácii. Žaloba na súd bola podaná 19. júla 2019, to znamená v rámci dvojročnej premlčacej doby.

31. V prejednávanej veci súd žalobu zamietol z dôvodu, nepreukázania zodpovednosti za škodu na strane žalovaného. Žalobkyňa ako prvý predpoklad zodpovednosti za škodu uvádzala non lege artis pri operácii žalovaného, ktorá bola vykonaná 20. októbra 2016. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou oznámil žalobkyni 15. augusta 2018, že nezistil porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004

Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a podnet žalobkyne hodnotil ako neopodstatnený. Žalobkyňa v konaní preukazovala porušenie právnej povinnosti výsluchom svedka C.. X. C., ktorý sa operácie nezúčastnil, nepamätal si, čo povedal žalobkyni po predmetnej operácii a na otázku z akého dôvodu má žalobkyňa bolesti a nehybnosť pravej ruky uviedol, že je to otázka pre neurochirurga, ale jedná sa o pooperačnú komplikáciu s tým, že žalobkyňa mala poruchu spojivového tkaniva a preťažovala končatinu. Žalobkyňa nepoprela, že ťažko fyzicky pracovala a ťažkosti môže mať z preťaženia.

32. Znalecká organizácia B. S., D..O..M., T. XX/XXX, XXX XX T., dospela k záveru, že zdravotná starostlivosť žalobkyni od 16. októbra do 23. marca 2018 v súvislosti s operáciou pravého lakťa bola poskytnutá lége artis. Začiatok problémov žalobkyne s hornými končatinami je v zdravotnej dokumentácii dokumentovaný od roku 2007, kedy mala ťažkosti na pravom zápästí a postupne ťažkosti prechádzali na ľavý lakeť. ľavý ramenný kĺb. pravý ramenný kĺb a pravý lakeť. Najpravdepodobnejšou príčinou ťažkostí žalobkyne je chronické preťažovanie kĺbov horných končatín v práci, keďže žalobkyňa pracovala ako kuchárka. čašníčka, predavačka, čo pri jej C fyzických parametroch (výška XXXcm. E. XXkg, J. - XX,XX čo je podváha oproti optimálnej hmotnosti), mohlo viesť k ochoreniu ramenných a lakťových kĺbov horných končatín. Po operácii dňa 20.10.2016 došlo u žalobkyne D. J. k vzniku poškodenia lakťového nervu vpravo (n.ulnaris 1.dx.) v oblasti lakťa v zmysle poškodenia jeho vodivosti a funkcie s najväčšou pravdepodobnosťou opuchom, krvácaním v mieste operácie a jeho nedokrvením s poruchou jeho výživy. čo viedlo k prejavu sa klinických príznakov a to bolesťou a zníženou pohyblivosťou 4. a 5. prsta na pravej ruke ako aj ich zníženou citlivosťou, stŕpnutími. Tieto príznaky sa prejavili na 3., resp. 4. deň po operácii. Je to síce zriedkavá, ale možná komplikácia tejto operácie, ktorá sa môže vyskytnúť.. K poškodeniu zdravia nevzniklo operáciou 20. októbra 2016, vzniklo ako nepriamy následok operácie, ako zriedkavá, ale možná komplikácia z 20. októbra 2016. Operácia žalobkyne dňa 20.10.2016 prebehla štandardným spôsobom v celkovej anestéze. bol dodržaný operačný postup lége artis, operácia prebehla bez komplikácií, anestéza rovnako prebehla bez komplikácií a celý postup operácie bol riadne zdokumentovaný so záverom: M. D..Y. G. R. A. Q. X. K.. (T.). Pri operácii dňa 20.10.2016 bol dodržaný správny postup, keď bola žalobkyni daná pevná sadra od ramena až po prsty, pretože taký je štandardný pooperačný postup. sadra sa dáva na 14 až 21 dní podľa stavu a ťažkostí pacienta. Predovšetkým je dôležité podotknúť. že po operácii si žalovaná prsty cítila, aj s nimi bez ťažkosti hýbala, žiadne poruchy prekrvenia, citlivosti ani pohyblivosti prstov neboli v zdravotnej dokumentácii zaznamenané. ani ich žalovaná podľa dokumentácie neudávala pri prepustení domov na 2.pooperačný deň.(prepúšťacia správa z 21.10.2016). Ak by si pacient bezprostredne po zobudení z operácie prst necítil, a nedokázal by s nimi hýbať, správny liečebný postup by bol zvoliť okamžitú reoperáciu - otvoriť zašitú ranu a zistiť príčinu vzniku ťažkostí. To však nebol skúmaný prípad žalobkyne. U nej ťažkosti vznikli na 3.pooperačný deň (podľa jej subjektívneho udania) na 4. pooperačný deň vyhládala odbornú pomoc (Dňa 23.10.2016 bola žalobkyňa vyšetrená v ortopedickej ambulancii NsP Skalica, a.s. s nálezom: 20.10.2016 op. pravý lakeť pre med. epikodylitídu, má sadrovú dlahu, ktorá mala ísť v utorok dole. t.č. prišla pre tlačenie sadry, obmedzenú hybnosť 4. a 5. prsta, tlačenie v oblasti zápästia od včera. (22.10.2016). Sadrový obvaz nastrihnutý v oblasti zápästia. 4. aj 5. prstom čiastočne zahýbe, prsty teplé Dop. do terapie pridať vit. B, snažiť sa hýbať prstami, kontrola na ortopedii zajtra ráno, skôr p.p. C.,C. C..) Zo strany žalovaného bol dodržaný správny liečebný postup po operácii, a podľa dostupnej zdravotnej dokumentácie sa žalovaný o komplikáciách zdravotného stavu žalobkyne dozvedel až 13.2.2017, kedy bola objednaná na prijatie na Oddelenie úrazovej chirurgie NsP v Galante na reoperáciu. Dovtedy so svojimi ťažkosťami navštevovala lekárov NsP v Skalici alebo súkr. Q. E. D..O..M.. E. N.. Zo zdravotnej dokumentácie nie je jasné, či žalovaný vôbec pred termínom reoperácie (13.2.2017) vedelo akýchkoľvek ťažkostiach žalobkyne po prvej operácii. Správny liečebný postup v prípade pretrvávajúcich komplikácií ako mala žalobkyňa - teda tri mesiace od operácie stŕpnutie 4. a 5. prsta na pravej hornej končatine aj s ich oslabením, a objektivizovaným poškodením vodivosti lakťového nervu vpravo v oblasti rany na elektromyografickom vyšetrení (EMG) je v zásade dvojaký: (tak ako bol aj navrhnutý žalobkyni pri vyšetrení C.. M. T.S., E. D..O..M.. v januári 2017): 1. pokračovať v konzervatívnej, neoperačnej liečbe, farmakologickej a rehabilitačnej, ktorá podľa neurológa môže priniesť zlepšenie pretože nie je u žalobkyne prítomný motorický - pohybový deficit, 2. alebo sa rozhodnúť pre operačné riešenie - operačne zrevidovať lakťovú jamku a priebeh nervu v oblasti jazvy a urýchliť tým jeho regeneráciu. Žalobkyňa sa rozhodla pre druhú možnosť, preto ju ambulatný lekár objednal na hospitalizáciu na Oddelenie úrazovej chirurgie NsP v Galante, kde však po prijatí pacientky dňa 13.2.2017 bol jej liečebný postup prehodnotený, a bolo jej doporučené ešte vyšetrenie magnetickou rezonanciou. ktoré bolo indikované za účelom jednoznačnosti nutnosti operačnej revízie, keďže podľa

neurologického a EMG vyšetrenia prichádzala do úvahy aj 1. možnosť a to pokračovanie v konzervatívnej liečbe. Preto bola dňa 16.2.2017 prepustená do ambulantnej starostlivosti s tým, že bola objednaná na 8.3.2017 na vyšetrenie magnetickou rezonanciou na pracovisku C. E. J. (prepúšťacia správa z NsP Galanta 13.2.- 16.2.2017) Odloženie operácie dňa 13.2.2017 a naplánovanie doplnenia vyšetrenia magnetickou rezonanciou bolo jedným z možných liečebných postupov a s určitou nespôsobilosťou žalobkyne žiadne trvalé následky. Vzhľadom k operačnému nálezu, EMG nálezu a nálezu na magnetickej rezonancii nebolo možné skoršou reoperáciou zabrániť poškodeniu nervu.

33. Znalecká organizácia sa vyjadrila písomne k námietkam žalobkyne, z ktorej vyplýva, že z prepúšťacej správy nevyplýva, že by sa na čokoľvek sťažovala a už vôbec nie na nehybnosť prstov, exaktne je v nej uvedené, že má hybnosť obmedzenú. Žalobkyňa uviedla ťažkosti až na 3. deň po operácii a nie žalovanému, ale na ortopedickej ambulancii NsP Skalica. To znamená, že žalovaný nemal vedomosť o jej ťažkostiach. V prípade, ak by sa žalobkyňa so svojimi ťažkosťami obrátila na lekárov v Galante, ktorí ju operovali, títo by vedeli urgentne zareagovať a nasadili by jej správnu liečbu.

34. Žalobkyňa navrhovala opätovný výsluch svedka C.. X. C., ktorý jej mal po operácii povedať, že má zničený nerv. Súd tento návrh zamietol, pretože svedok bol riadne vypočutý na pojednávaní. Žalobkyňa mala dostatok priestoru na kladenie otázok a svedok jednoznačne potvrdil, že v prípade žalobkyne sa jedná o pooperačnú komplikáciu v zhode so záverom znaleckého posudku. Súd zamietol aj návrh žalobkyne o zaslanie operačného protokolu z 20. októbra 2016 svedkovi I.. X. C. z dôvodu, že vzhľadom na vykonané dokazovanie nie je podstatné, či svedok mal tento operačný protokol k dispozícii pri operácii 05. mája 2017 alebo nie.

35. Vzhľadom na hore uvedené mal súd za jednoznačne preukázané, že žalovaný sa nedopustil žiadneho protiprávneho konania, ako základného predpokladu pre uplatnenie náhrady škody alebo nemajetkovej ujmy. Znalecká organizácia, ale aj vypočutý znalec na pojednávaní jednoznačne potvrdili, že žalovaný konal non lége artis a v prípade žalobkyne išlo o dlhodobý proces jej zdravotného stavu so zhoršovaním pohyblivosti horných končatín a s pooperačnou komplikáciou, za ktorú žalovaný nezodpovedá. Non lege artis konštatoval Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako aj znalecká organizácia.

36. Z dôvodu nepreukázania základného predpokladu zodpovednosti za škodu, súd sa ďalšími predpokladmi nezaoberal, ale žalobu o náhradu škody a zaplatenie nemajetkovej ujmy zamietol.

37. V časti nemajetkovej ujmy súd uvádza, že k vzniku občianskoprávných sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo len v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej alebo morálnej integrite. V danom prípade mal súd za jedn označne preukázané, že k porušeniu alebo ohrozeniu žalobkyne zo strany žalovaného nedošlo.

38. Ďalšie argumenty strán súd považuje pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vyporiadať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, a odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán / porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a pod. /. Preto na ostatnú argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, avšak nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

39. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

40. Každá strana znáša trovy spojené s jej účasťou v spore, kým nie je spor skončený (§252 Civilného sporového poriadku). Ak bude rozhodnutím súdu vyslovené, ktorá strana je v práve, nadobudne táto strana nárok na náhradu trov konania, ktoré na dosiahnutie tohto rozhodnutia vynaložila. Právnym dôvodom tohto nároku je to, že strany, ktoré viedli spor, konajú „na vlastné nebezpečenstvo“ a nesú tak zodpovednosť za výsledok sporu. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konanie sa uplatní tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa uplatní pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Podľa ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku však súd výnimočne neprizná náhradu trov konania ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Ustanovenie § 257 Civilného

sporového poriadku predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256). Znamená to, že súd podľa neho nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu nahradiť trovy konania úspešnej strane, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojim zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 Civilného sporového poriadku vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti zákon neuvádza ani exemplifikatívne. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi. To však neznamená, že tým vytvára priestor na celkom voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2M Cdo 17/2009, či sp. zn. 3 MCdo 46/2012) ustanovenie § 257 nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie § 257 preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnému účastníkovi pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania (§ 255 ods. 1). Ustanovenie § 257 neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nálezy Ústavného súdu Českej republiky, I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 neodôvodňuje ani fakt, že strana nie solventná, alebo, že zároboková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči stranám a aby neodporovalo dobrým mravom. Aj v práve platí, že zásady majú svoje výnimky, a preto, ani zásadu, že „vítaz berie všetko“ nemožno absolutizovať. Účelom ustanovenia § 275 je primárne umožniť súdu zamedziť vzhľadom na celkové okolnosti prejednávaného prípadu síce zákonným, no i pritvrdým rozhodnutím, ktoré by napriek svojej formálnej zákonnosti mohli vykazovať rozpor s dobrými mravmi. Judikatúra súdov ako aj právna doktrína sa zhodnú, že dôvody hodné osobitného zreteľa nemožno dopredu stanoviť vyčerpávajúcim spôsobom, je možné vychádzať z výpočtu dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré uvádza J. Baricová: Komentár k Civilnému sporovému poriadku: a/ neprimeraná tvrdosť, b/ podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, c/ povaha a okolnosti prípadu, d/ zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, e/ zložitost' prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, f/ osobné pomery strán sporu, g/ nízky príjem.

41. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane a aby neodporovalo dobrým mravom. Súd skúmal majetkové, osobné, zárobokové pomery medzi stranami a zistil, že žalobkyňa je invalidná dôchodkyňa a žalovaný je poskytovateľom ústavnej zdravotnej starostlivosti. Postavenie strán, najmä v oblasti ekonomickej je neporovnateľné. Súd musí prihliadnuť aj na okolnosti, ktoré viedli stranu žalobkyne k podaniu žaloby a aj postoj strán v konaní. Žalobkyňa žalobu podala po tom, ako zistila, že jej zdravotný stav je nezvratný so subjektívnym pocitom, že za jej zlý zdravotný stav zodpovedá žalovaný. Súd zohľadnil predmet konania pri svojom rozhodovaní o náhrade trov konania a aj to, že žalobkyňa sa počas konania na súde správala aktívne, mala záujem o svoju kauzu.

42. Vzhľadom na hore uvedené, súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate rozsudku.

43. V konaní vznikli trovy štátu v súvislosti so znaleckým dokazovaním, ktorého vykonanie navrhla žalobkyňa. Žalobkyni bol Centrom právnej pomoci priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci a zároveň jej bola určená I.. B. Č. za právnu zástupkyňu v konaní o náhradu škody na zdraví. Následne v priebehu konania na základe žiadosti právneho zástupcu žalobkyne bolo uznesením č.k. 10C/32/2019-170 zo dňa 14. októbra 2021 žalobkyni priznané vzhľadom na jej majetkové, zárobokové, osobné a sociálne pomery oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Nakoľko žalobkyňa bola v predmetnom konaní oslobodená od platenia súdnych poplatkov, tak náklady na znalecké dokazovanie boli hradené zo štátnych prostriedkov tunajšieho súdu.

44. Podľa čl. 4 Základných princíпов CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva

tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

45. Civilný sporový poriadok nemá ustanovenie upravujúce náhradu trov konania štátu. Je možné postupovať v zmysle čl. 4 ods. 2 CSP a súd môže prejednať a rozhodnúť právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. V tomto prípade má súd za to, že pokiaľ žalobkyňa bola oslobodená od povinnosti platiť súdne poplatky, bolo by v rozpore s týmito princípmi zaviazať ju na zaplatenie trov štátu, ktoré v konaní vznikli (obdobná úprava bola obsiahnutá aj v ustanovení § 148 ods. 1 OSP). Vzhľadom teda na to, že žalobkyni bolo priznané oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, bolo by nelogické, aby ju súd zaviazal na zaplatenie trov štátu. Z týchto dôvodov preto súd rozhodol, že štát nemá nárok voči žalobkyni na náhradu trov konania.

Poučenie:

Odvolať proti rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.